

Sygn. akt II Cz 353/14

POSTANOWIENIE

Dnia 27 lutego 2015 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym :

Przewodniczący: SSO Ireneusz Płowaś

Sędziowie: SO Piotr Starosta

SO Bogumił Goraj (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 27 lutego 2015 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

spraw z egzekucyjnych Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Bydgoszczy S. J. Km 4066/10, Km 3010/10, Km 2199/12 i Km 2200/12

z wniosku (...) Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w B.

przeciwko Ł. W., M. W. i W. W.

o egzekucję świadczenia pieniężnego

na skutek zażalenia dłużnika W. W.

od postanowienia Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 4 kwietnia 2014r. sygn. akt XII Co 3795/11

postanawia:

I. odrzucić zażalenie na punkty 1 (pierwszy) i 12 (dwunasty) zaskarżonego postanowienia,

II. oddalić zażalenie w pozostałej części.

II Cz 353/14

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Bydgoszczy zwolnił dłużnika W. W. od opłaty od skarg w wysokości 200,00 złotych (pkt 1), oddalił wniosek dłużnika W. W. o przyznanie pełnomocnika z urzędu (pkt 2), odrzucił skargę z dnia 3 lutego 2014r. na wszczęcie egzekucji ze spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego położonego w B. przy ul. (...) (pkt 3), odrzucił skargę z dnia 3 lutego 2014 r. na wszczęcie egzekucji ze spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu użytkowego - garażu nr (...) położonego w B. przy ul. (...) (pkt 4), odrzucił skargę z dnia 3 lutego 2014 r. na wszczęcie egzekucji ze spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu użytkowego - garażu nr (...) położonego w B. przy ul. (...) (pkt 5), odrzucił skargę z dnia 3 lutego 2014 r. na opis i oszacowanie spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu użytkowego - garażu nr (...) położonego w B. przy ul. (...) (pkt 6), odrzucił skargę z dnia 3 lutego 2014 r. na opis i oszacowanie spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu użytkowego - garażu nr (...) położonego w B. przy ul. (...) (pkt 7), odrzucił skargę z dnia 3 lutego 2014 r. na wyznaczenie terminu licytacji spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu użytkowego - garażu nr (...) położonego w B. przy ul. (...) (pkt 8), oddalił skargę na opis i oszacowanie spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego położonego w

B. przy ul. (...) (pkt 9), oddalił skargę z dnia 3 lutego 2014 r. na postanowienia w przedmiocie ustalenia kosztów postępowania egzekucyjnego z dnia 24 września 2013 r. w sprawach Km 3010/10, Km 2199/12, Km 4066/10, Km 2200/12 (pkt 10), umorzył postępowanie w przedmiocie skargi z dnia 3 lutego 2014 r. na czynność z dnia 29 lipca 2013 r., tj. zarządzenie otwarcia lokalu mieszkalnego położonego w B. przy ul. (...) (pkt 11) oraz oddalił skargę z dnia 10 lutego 2014 r. na obwieszczenie o terminie opisu i oszacowania spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego położonego w B. przy ul. (...) (pkt 12). Sąd Rejonowy wskazał, że dłużnik W. W. w dniach 3 lutego 2014 r. i 10 lutego 2014 r. złożył skargi na czynności Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Bydgoszczy S. J. w sprawach Km 4066/10, Km 3010/10, Km 2199/12, Km 2200/12, dotyczących egzekucji ze spółdzielczego własnościowego prawa do garaży nr (...) oraz spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego nr (...) położonych w B. przy ul. (...), a stanowiących własność w udziałach po 1/2 Ł. W. i M. W.. Jednocześnie złożył wniosek o przyznanie mu pełnomocnika z urzędu i zwolnienie od kosztów sądowych. Sąd zważył, że zgodnie z przepisem art. 117 k.p.c., strona ma prawo domagać się ustanowienia adwokata lub radcy prawnego. Uwzględnienie wniosku o ustanowienie pełnomocnika jest uzależnione od uznania przez sąd udziału adwokata lub radcy prawnego w sprawie za potrzebny (art. 117 § 5 k.p.c.) i wskazał, że w doktrynie prawa cywilnego i orzecznictwie Sądu Najwyższego wskazuje się, iż obowiązek ustanowienia dla strony adwokata z urzędu obarcza sądy tylko wówczas, gdy sprawa jest skomplikowana pod względem faktycznym lub prawnym w stopniu przekraczającym możliwości procesowe i możliwość obrony swych praw przez stronę nieporadną lub pozbawioną wolności (vide wyrok Sądu Najwyższego - Izba Administracyjna, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 16 września 1998 r. II UKN 214/98, OSNAPiUS 1999/18 poz. 593). Zdaniem Sądu stopień skomplikowania niniejszej sprawy nie przemawia za ustanowieniem dla dłużnika pełnomocnika z urzędu zgodnie z regulacjami zawartymi w kodeksie postępowania cywilnego. Jest to typowa sprawa w przedmiocie skargi na czynność komornika. Waga sprawy, jakkolwiek istotna dla dłużnika, nie przesądza sama w sobie o stopniu jej skomplikowania. Także postawa dłużnika nie wskazuje na nieporadność. Oceny tej nie zmienia przedłożone przez dłużnika zaświadczenia o stanie zdrowia i niemożności samodzielnej egzystencji. Sąd zwrócił uwagę na okoliczność, iż pełnomocnik procesowy ustanawiany jest do pomocy prawnej strony, a nie pomocy w zwykłych bieżących sprawach życia codziennego i podkreślił, iż mimo przedłożonego zaświadczenia o braku zdolności do samodzielnej egzystencji, dłużnik wykazywał w dotychczasowym postępowaniu aktywność oraz że dłużnik rozumie udzielane mu pouczenia i korzysta z przysługujących mu praw i środków zaskarżenia. W tej sytuacji Sąd Rejonowy uznał, iż niniejsza sprawa nie przekracza możliwości samodzielnej obrony przez dłużnika i nie znalazł podstaw do uwzględnienia wniosku dłużnika o przyznanie mu pomocy prawnej z urzędu i na podstawie art. 117 § 5 k.p.c. a contrario w związku z art. 13 § 2 k.p.c. orzekł jak w pkt. 2 sentencji.

Sąd ocenił, że pismo dłużnika z dnia 3 lutego 2014 r. zatytułowane jako skarga na czynności komornika zawierała w uzasadnieniu szereg zaskarżonych czynności komornika. Na wstępie wskazał, iż skarga dłużnika wniesiona w związku z odebraniem przez dłużnika w dniu 3 lutego 2014 r. korespondencji doręczonej przez komornika, w przeważającym zakresie podlegała odrzuceniu, jako wniesiona po terminie. Sąd zważył, że zgodnie z art. 767 § 1 k.p.c. na czynności komornika przysługuje skarga do sądu rejonowego, jeżeli ustawa nie stanowi inaczej. Skargę wnosi się do sądu w terminie tygodniowym od dnia czynności, gdy strona lub osoba, której prawo zostało przez czynność komornika naruszone bądź zagrożone, była przy czynności obecna lub była o jej terminie zawiadomiona, w innych wypadkach - od dnia zawiadomienia o dokonaniu czynności strony lub osoby, której prawo zostało przez czynności komornika naruszone bądź zagrożone, a w braku zawiadomienia - od dnia dowiedzenia się przez skarżącego o dokonanej czynności (art. - 767 § 4 k.p.c.). Na podstawie akt egzekucyjnych oraz akt sądowych nadzoru nad egzekucją z nieruchomości Sąd Rejonowy ustalił, że dłużnik posiadał już wcześniej wiedzę o większości zaskarżonych czynności. Na podstawie akt spraw Sąd Rejonowy ustalił, że w sprawie Km 4066/10 (karta 58, 59, 68,69) zawiadomienie o wszczęciu egzekucji z garaży (...) z dnia 24 listopada 2011 r. zostało doręczone skarżącemu dłużnikowi w dniu 29 listopada 2011 r. Z akt też wynika (karta 36 akt), iż w dniu 10 maja 2011 r. skarżący otrzymał odpis postanowienia o zawieszeniu postępowania z udziału Ł. W. w spółdzielczym własnościowym prawie do lokalu mieszkalnego nr (...) położonego w B. przy ul. (...), a w dniu 8 czerwca 2011 r. otrzymał odpis postanowienia o podjęciu postępowania. Skarżył również w lipcu 2012 r. czynności komornika polegające na wyznaczeniu terminu oględzin lokalu mieszkalnego położonego w B. przy ul. (...). Z kart numer 174,175 i 177 akt sprawy Km 4066/10 wynika, iż w dniu 25 lutego 2013r. zostały doręczone skarżącemu protokoły opisu i oszacowania dwóch garaży oraz operat

szacunkowy. Dłużnik wiedział o terminie licytacji obu garaży, gdyż z akt sprawy XII Co 872/12 wynika, że działając w imieniu dłużnika Ł. W. złożył skargę z dnia 29 maja 2013 r. na te czynności (karta 62 akt). Sąd powołał się na przepis art. 767³ k.p.c. w myśl, którego sąd odrzuca skargę wniesioną po upływie przepisanej terminu, nieopłaconą lub z innych przyczyn niedopuszczalną, jak również skargę, której braków nie uzupełniono w terminie, chyba że uzna, iż zachodzą podstawy do podjęcia czynności na podstawie art. 759 § 2. Mając na uwadze, iż skargi na powyższe czynności komornika sądowego zostały wniesione po upływie siedmiodniowego terminu, na podstawie art. 767³ k.p.c. Sąd I instancji orzekł jak w pkt 3-8 sentencji.

W ocenie Sądu Rejonowego skarga na oszacowanie lokalu mieszkalnego podlegała oddaleniu. Sąd wskazał, iż skarga na czynności komornika, w tym jej szczególny rodzaj w postaci zarzutów na opis i oszacowanie, ma zastosowanie w przypadku działań komornika naruszających lub zagrażających prawu stron. Zgodnie z art. 950 k.p.c. skargę na opis i oszacowanie wnosi się w terminie dwóch tygodni od daty ukończenia opisu i oszacowania. Powszechnie przyjmuje się, że przez ukończenie opisu i oszacowania należy rozumieć sporządzenie i podpisanie protokołu opisu i oszacowania. W rozpatrywanym przypadku w oparciu o analizę akt egzekucyjnych, Sąd uznał, że nie został jeszcze sporządzony przez komornika sądowego protokół opisu i oszacowania nieruchomości lokalu mieszkalnego, w związku z czym skargę dłużnika uznał za przedwczesną. Dlatego Sąd na podstawie art. 767 k.p.c. postanowił jak w pkt 9 sentencji.

Zdaniem Sądu Rejonowego oddaleniu podlegała także skarga dłużnika na postanowienia Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Bydgoszczy S. J. z dnia 24 września 2013 r. w przedmiocie kosztów postępowania w sprawach Km 4066/10, Km 3010/10, Km 2199/12, Km 2200/12. Sąd zważył, że zgodnie z art. 39 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. o komornikach sądowych i egzekucji (t.j. Dz.U.2011.231.1376 ze zm.), zwanej dalej ukse, komornikowi należy się zwrot wydatków gotówkowych poniesionych w toku egzekucji tylko w zakresie określonym ustawą \ Wydatkami, o których mowa w ust. 1, są:

- 1) należności biegłych;
- 2) koszty ogłoszeń w pismach;
- 3) koszty transportu specjalistycznego, przejazdu poza miejscowość, która jest siedzibą komornika, przechowywania i ubezpieczania zajętych ruchomości;
- 4) należności osób powołanych, na podstawie odrębnych przepisów, do udziału w czynnościach;
- 5) koszty działania komornika, o których mowa w art. 8 ust. 11, poza terenem rewiru komorniczego;
- 6) koszty doręczenia środków pieniężnych przez pocztę lub przelewem bankowym;
- 7) koszty uzyskiwania informacji niezbędnych do prowadzenia postępowania egzekucyjnego lub wykonania postanowienia o udzieleniu zabezpieczenia;
- 8) koszty doręczenia korespondencji, za wyjątkiem kosztów doręczenia stronom zawiadomienia o wszczęciu egzekucji bądź postępowania zabezpieczającego.

Według natomiast art. 43 ukse za prowadzenie egzekucji i inne czynności wymienione w ustawie komornik pobiera opłaty egzekucyjne.

W sprawie Km 4066/10 dotychczasowe koszty zostały ustalone łącznie na kwotę 6.949,10 zł i obejmowały: koszty biegłych w wysokości 984,00 zł, koszty ogłoszeń prasowych 2.287,80 zł, należności osób powołanych do udziału w czynnościach 492 zł, portoria 12,50 zł, doręczenie korespondencji 371,55 zł oraz opłatę stosunkową 2.801,25 zł. Sąd podkreślił, iż zgodnie z art. 948 § 1 k.p.c. oszacowania nieruchomości dokonuje powołany przez komornika biegły uprawniony do szacowania nieruchomości na podstawie odrębnych przepisów. W niniejszej sprawie komornik postanowieniem z dnia 24 września 2012 r. do oszacowania wartości garażu nr (...) powołał biegłego sądowego mgr inż. G. K.. Biegły po dokonaniu wyceny przedstawił fakturę na kwotę 984,00 zł (akta sprawy Km 4066/10, tom I

k. 170) i taki też koszt został przez komornika wskazany w postanowieniu z dnia 24 września 2013 r. Natomiast koszt ogłoszeń prasowych, które komornik zgodnie z art. 955 §1 k.p.c. zobowiązany był zamieścić w dzienniku poczytnym w danej miejscowości, wyniósł 2.287, 80 zł, co znajduje potwierdzenie w wystawionych przez usługodawcę fakturach VAT z dnia 3 czerwca 2013 r. nr (...), nr (...) (akta sprawy Km 4066/10, tom II.k.23 i 24). Dłużnik w złożonej skardze zakwestionował również ustalone przez komornika w przedmiotowym postanowieniu koszty w postaci należności osób powołanych do udziału w czynnościach, wskazując iż koszty te nie znajdują uzasadnienia w świetle okoliczności niniejszej sprawy, albowiem uzgadniał on z komornikiem terminy poszczególnych czynności oględzin i udostępniał wyceniane nieruchomości. Komornik ustosunkowując się do powyższych zarzutów dłużnika zaprzeczył jego twierdzeniom. Podał, iż pierwszy termin wizji nieruchomości (garaż nr (...)) przed oszacowaniem został wyznaczony na dzień 30 lipca 2012 r. Wskazał, iż dłużnik W. W. został skutecznie poinformowany o tej czynności odbierając korespondencję w dniu 6 lipca 2012 r. (karta 117 tom I akt Km 4066/10). Wyznaczona czynność nie doszła jednak do skutku, bowiem dłużnik, ani żadna inna osoba upoważniona przez dłużnika nie pojawiła się na miejscu czynności, w związku z czym biegły nie mógł dokonać oględzin nieruchomości. Z powodu pierwszych nieskutecznych czynności związanych z nieobecnością dłużnika Komornik wyznaczył następny termin czynności na dzień 15 października 2012r., zarządzając na podstawie art. 814 k.p.c. przymusowe otwarcie lokali (garaż nr (...)). Dlatego komornik skierował wnioski o udzielenie asysty funkcjonariusza policji oraz powołał do czynności otwarcia drzwi i wymiany zamków pracownika PW (...). Jak podał komornik w wyznaczonym miejscu i terminie stawili się pan T. K., który udostępnił garaże komornikowi i biegłemu celem podjęcia niezbędnych czynności. Komornik podkreślił, iż wobec uzasadnionej obawy o utrudnianie czynności związanych z procedurą egzekucji z nieruchomości tj. lokalu mieszkalnego położonego w B. przy ul. (...) pismem z dnia 23 lipca 2013 r. wniósł o zarządzenie przymusowe otwarcie ww. lokalu. Komornik podał, iż przychylił się do wniosku wierzyciela, a czynności związane z oględzinami wspomnianego lokalu mieszkalnego wyznaczone zostały na dzień 22 sierpnia 2013 r. Dłużnik W. W. dnia 19 sierpnia 2013 r. złożył wniosek do komornika o zmianę terminu czynności z powodu jego rzekomego pobytu w szpitalu, który jak twierdził miał trwać sześć tygodni. Jednakże podczas czynności w dniu 22 sierpnia 2013 r. w miejscu czynności zastano dłużnika, który udostępnił lokal mieszkalny do czynności. Zdaniem komornika z zaistniałej sytuacji wnioskować można było, że dłużnik udostępnił lokal mieszkalny z obawy przed przymusowym otwarciem lokalu, a jego wcześniejszy wniosek o zmianę terminu czynności z powodu domniemywanego pobytu dłużnika w szpitalu jednoznacznie zmierzał ku przewlekaniu postępowania. W przedmiotowej sprawie komornik dwukrotnie zarządził przymusowe otwarcie lokali w związku z czym powstał koszt należności osób powołanych do udziału w czynnościach łącznie na kwotę 492,00 zł (faktury z dnia 15 października 2013 r. karta 145 tom I Km 4066/10 i z dnia 2 września 2013 r. karta 71 tom II Km 4066/10). Sąd podkreślił, iż mimo, że do czynności przymusowego otwarcia lokali faktycznie nie doszło, to wykonawca usługi- pracownik Przedsiębiorstwa (...) w B. przybył na miejsce czynności ponosząc koszty dojazdu do klienta (2x61, 50= 123 zł). Ponadto w tym czasie poniósł także szkodę w postaci utraconego zarobku za niewykonanie przedmiotowej usługi, do której został wezwany. Wobec tego, iż usługodawca

wystawił faktury na łączną kwotę 492,00 zł, to komornik zobowiązany był do pokrycia tych kosztów. Sąd Rejonowy wskazał także, iż mimo, że usługodawca naliczył oprócz dojazdu także koszty „za samą gotowość do podjęcia czynności awaryjnego otwarcia lokali” (2 x 184, 50 zł =369 zł), to nie jest uprawniony do tak szczegółowego badania już wystawionych rachunków. Skoro bowiem rachunek został wystawiony, to oznacza, że czynność określonego rodzaju została wykonana, a koszty z tym związane zostały już poniesione (tak też Sąd Okręgowy w postanowieniu z dnia 24 stycznia 2014 r. w sprawie o sygn. akt II Cz 843/13). Sąd zweryfikował także wysokość ustalonej przez komornika w postanowieniu z dnia 24 września 2013 r. opłaty stosunkowej z art. 49 ust. 1 ukse i uznał, że została obliczona przez komornika w prawidłowej wysokości, gdyż sprawach o egzekucję świadczeń pieniężnych komornik pobiera od dłużnika opłatę stosunkową w wysokości 15% wartości wyegzekwowanego świadczenia, jednak nie niższej niż 1/10 i nie wyższej niż trzydziestokrotna wysokość przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego. Wobec tego, iż przedmiotowy lokal użytkowy, garaż nr (...) położony w B. przy ulicy (...) został w trybie licytacji sprzedany za kwotę 18. 675,00 zł, Sąd uznał, iż komornik prawidłowo obciążył dłużnika opłatą w wysokości 2.801,25 zł (15% od kwoty 18.675,00 zł). W kwestionowanych przez dłużnika postanowieniach z dnia 24 września 2013 r. Sąd nie znalazł także podstaw do uchylenia pozostałych ustalonych przez komornika kosztów postępowania egzekucyjnego tj:

- doręczenia korespondencji w sprawach Km 4066/10- 371, 55 zł, Km 2199/12- 73, 55 zł, Km 2200/12- 73,75 zł oraz Km 3010/10-181, 15 zł (art. 39 ust. 2 pkt 8 ukse),

- kosztów doręczenia środków pieniężnych przez pocztę lub przelewem bankowym w sprawach Km 4066/10-12,50 zł, Km 3010/10-2, 50 zł (art. 39 ust. 2 pkt 6), -jak też kosztów uzyskiwania informacji niezbędnych do prowadzenia postępowania egzekucyjnego w sprawie Km 3010/10-38, 68 zł (art. 39 ust. 7 ukse), albowiem dłużnik w złożonej skardze nie podał żadnych racjonalnych argumentów, które wskazywałyaby na to, iż zostały one ustalone w nieprawidłowej wysokości. Sąd I instancji podkreślił, iż czynności podejmowane przez komornika w podejmowanych sprawach okazały się skuteczne, albowiem doprowadziły do sprzedaży w drodze licytacji nieruchomości dłużnika. Zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 770 k.p.c., że koszty niezbędne do celowego przeprowadzenia egzekucji ponosi dłużnik, to na dłużniku ciąży obowiązek zwrotu komornikowi poniesionych wydatków gotówkowych. Mając na uwadze powyższe na podstawie art. 767 k.p.c. Sąd orzekł jak w pkt. 10 sentencji. Sąd morzył skargę na czynność z dnia 29 lipca 2013 r., tj. zarządzenie otwarcia lokalu mieszkalnego nr (...) przy ul. (...) w B.. Zważył, że w doktrynie wskazuje się, iż zakończenie postępowania wywołanego wniesieniem skargi następuje poprzez wydanie jednego z czterech rodzajów postanowienia: uwzględniającego, oddalającego lub odrzucającego skargę oraz umarzającego postępowanie skargowe. Ostatnie z wymienionych rozstrzygnięć sąd zobowiązany jest wydać w razie cofnięcia skargi, a także w przypadku, gdy po wniesieniu tego środka zaskarżenia rozstrzygnięcie stało się zbędne lub niedopuszczalne. Rozpoznanie skargi staje się zbędne, gdy skutek skargi komornik sam uchylił lub zmienił zaskarżoną czynność. Natomiast rozstrzygnięcie skargi staje się niedopuszczalne wtedy, gdy na skutek dalszego toku egzekucji uwzględnienie skargi nie będzie już chroniło praw skarżącego. Z uwagi na upływ terminu powyższej czynności orzekanie w przedmiocie skargi stało się niedopuszczalne, albowiem nie chroni już praw skarżącego. Jedynie na marginesie Sąd Rejonowy wskazał, iż z protokołu z dnia 22 sierpnia 2013 r. wynika, że do przymusowego otwarcia lokalu nie doszło, gdyż obecny w lokalu dłużnik dobrowolnie udostępnił lokal w celu podjęcia czynności zmierzających do sporządzenia wyceny przedmiotowego lokalu. Mając na uwadze powyższe na podstawie art. 355 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c. Sąd orzekł jak w pkt 11 sentencji. W zakresie punktów 1 i 12 postanowienie jako niezaskarżalne nie wymagało uzasadnienia., a Sąd tej części orzeczenia nie uzasadnił.

Zażalenie na to postanowienie wniósł W. W., który zaskarżył je w całości i domagał się jego uchylenia. Zarzucił Sądowi Rejonowemu, że bezzasadnie oddalił wniosek o przyznanie mu pełnomocnika z urzędu i podniósł, że nie rozumie uzasadnienia doręczzonego mu postanowienia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie w części dotyczącej punktów 1 i 12 jest niedopuszczalne, a w pozostałej części jest bezzasadne. W myśl przepisu art. 767⁴ § 1 k.p.c. na postanowienie sądu rozstrzygające skargę na czynność komornika zażalenie przysługuje w przypadkach wskazanych w ustawie. Na postanowienia w przedmiocie zwolnienia od kosztów sądowych oraz na obwieszczenie o terminie opisu i oszacowania nieruchomości zażalenie nie przysługuje.

Dlatego Sąd Okręgowy na podstawie przepisów art. 370 k.p.c. w zw. z art. 373 k.p.c., art. 397 § 2 k.p.c. oraz art. 13 § 2 k.p.c. zażalenie na punkty 1 i 12 zaskarżonego postanowienia odrzucił.

W pozostałej części zażalenie jest bezzasadne. W punktach 3, 4, 5, 6, 7 i 8 zaskarżonego postanowienia Sąd Rejonowy odrzucił skargi W. W. na czynności komornika jako spóźnione. W pisemnym uzasadnieniu postanowienia Sąd Rejonowy szczegółowo wskazał, kiedy skarżący dowiedział się o czynnościach komornika, na które w dniu 3 lutego 2014 r. złożył skargę. Skarżący tych ustaleń nie zakwestionował, a Sąd Okręgowy stwierdza, że ustalenia Sądu I instancji znajdują oparcie w aktach spraw egzekucyjnych oraz aktach spraw nadzoru nad tymi egzekucjami. W tej sytuacji należy uznać, że Sąd Rejonowy zasadnie te skargi jako spóźnione odrzucił. Tym samym zażalenie w tym zakresie (na odrzucenie skarg na czynność komornika) jest bezzasadne.

Także zażalenie na punkt 9 zaskarżonego postanowienia jest bezzasadne. Sąd Rejonowy uznał je za przedwczesne, lecz to stanowisko nie było uzasadnione, gdyż przed wydaniem postanowienia w dniu 1 kwietnia 2014 r. (k. 100 akt sprawy

KM 2199/12) został sporządzony protokół opisu i oszacowania nieruchomości. Ta czynność komornika jest jednakże przedmiotem odrębnego postępowania skargowego, w trakcie którego Sąd Rejonowy wydał w dniu 14 maja 2014 r. (k.242) postanowienie o odrzuceniu skargi. Zatem kwestia opisu i oszacowania nieruchomości zostanie rozstrzygnięta w ramach odrębnej skargi.

Podstawowym zarzutem, który podniósł skarżący w zażaleniu była odmowa ustanowienia pełnomocnika z urzędu. Do zażalenia skarżący dołączył dokumenty, które w jego ocenie uzasadniały twierdzenie, że potrzebna mu jest pomoc fachowego pełnomocnika w prowadzeniu sprawy. Uzupełnił je składając kolejne wnioski o ustanowienie pełnomocnika z urzędu. W myśl przepisu art. 117 § 5 k.p.c., który na mocy przepisu art. 13 § 2 k.p.c. ma zastosowanie w przedmiotowej sprawie, sąd ustanowi dla osoby, która nie jest w stanie ponieść kosztów pełnomocnika z wyboru, pełnomocnika z urzędu, jeżeli jego udział w sprawie uzna za potrzebny. Wśród przyczyn uzasadniających ustanowienie pełnomocnika wymienia się powszechnie skomplikowany charakter sprawy, nieporadność wnoszącego o ustanowienie pełnomocnika, czy też stan zdrowia uniemożliwiający osobisty udział w postępowaniu.

Sprawy egzekucyjne, których dotyczy wnioski nie są szczególnie skomplikowane. Dotyczą one egzekucji z nieruchomości tj. lokalu mieszkalnego i garaży, lecz stopień zawłości tych konkretnych postępowań nie jest znaczny. Należy przy tym podkreślić, iż nad prawidłowym przebiegiem postępowań egzekucyjnych powinien czuwać sąd je nadzorujący, a w razie stwierdzenia, iż czynności komornika są nieprawidłowe, powinien wydać zarządzenia w trybie przepisu art. 759 § 2 k.p.c.

Skarżącego nie można też uznać za osobę nieporadną. Posiada on wyższe wykształcenie, a stan zdrowia nie uniemożliwiał mu składania w toku postępowania licznych skarg na czynności komornika. Część dołączonych dokumentów tj. badanie neuropsychologiczne z 6 listopada 2002 r. oraz wypis z leczenia szpitalnego z 18-25 marca i 4-11 listopada 2011 r. nie świadczą o aktualnym stanie zdrowia skarżącego. Także orzeczenie lekarza orzecznika ZUS i zaświadczenie o o stanie zdrowia nie przesądzają o niemożności samodzielnego prowadzenia przez W. W. swoich spraw, w tym występowania przed sądami w toku postępowania egzekucyjnego.

Rozpoznając wniosek o ustanowienie pełnomocnika z urzędu należy mieć także na uwadze okoliczność, iż postanowieniem z dnia 17 lipca 2012 r. ustanowiono dla niego pełnomocnika z urzędu (k.43 akt sprawy), lecz pełnomocnik napotykał trudności w skontaktowaniu się ze skarżącym (k. 56).

Dlatego Sąd Okręgowy w pozostałej części uznał zażalenie a bezzasadne i na podstawie przepisów art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13§ 2 k.p.c. je oddalił.